

[Ministeren for offentlige arbejder]

tryk af, at man fik en nøje gennemgang af alt det materiale, der forelå.

Så vil jeg endelig sige til hr. Niels Helveg Petersen, at vi kan ikke rigtig vende om på faktorerne rækkefølge, når det drejer sig om et projekt som Store Bælt eller andre projekter. Vi kan ikke udbyde i licitation – i hvert fald ikke, hvis vi skal blive troet af de forskellige firmaer, der i forbindelse med Store Bælt investerer mange, mange penge i at udarbejde deres materiale – før der foreligger en politisk beslutning.

Jeg kunne tænke mig at invitere hr. Niels Helveg Petersen med ud at se noget af det materiale, der er udarbejdet, og få lidt at vide om, hvor meget mandskab de store entreprenørfirmaer egentlig anvender på et tidspunkt, hvor vi kun er inde i prækvalifikationsrunden. Så kommer den egentlige licitation bagefter. Derfor kan vi kun gøre det, at vi træffer en politisk beslutning, og hvis vi ønsker at blive troet af dem, der skal komme med deres tilbud, må der være en usvækket stillingtagen til, at vi kører videre med det projekt.

Så skal jeg ikke diskutere ord, men jeg vil tro, at hr. Niels Helveg Petersen og jeg kan blive enige om, at vi som en konklusion af denne debat kan konstatere, at der i folketinget er et, skal vi sige markant flertal for broen.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal ikke forlænge denne debat med mange bemærkninger, men jeg synes nok, at der lige skal et par oplysninger til vedrørende investeringsredegørelsens bemærkninger om boligbyggeriet, idet der står om nybyggeriet i redegørelsen, at det aktuelle niveau forventes fastholdt med svagt faldende tendens gennem 1980'erne. Men samtidig er der et ret stort afsnit om byfornyelsesindsatsen og om en optrapning af denne indsats, som kan blive kraftig.

Det er da rigtigt, som hr. Wilhjelm siger, at jeg har opstillet en målsætning på noget med 20.000–30.000 boliger om året, som vi skulle tage op til behandling i en moderniseringsproces for at få dem bragt op til et nutidigt niveau. Det synes jeg er en rimelig målsætning, og i ordene i investeringsredegørelsen om en optrapning af denne indsats ligger der netop et ønske om og en vilje til at gøre

dette, men boligbyggeriet er naturligvis som al anden aktivitet underkastet den samlede samfundsmæssige vurdering.

Og så lige en enkelt bemærkning om plejehjemsproblemet. Det er uomtvisteligt, at regeringen har et ønske om, at behovet for plejehjemspladser bliver dækket, men jeg vil da gøre opmærksom på, at i den redegørelse, jeg har fremsat her, og som vi diskuterede i sidste uge, er der en bemærkning om, at man også må bestræbe sig på at indbygge i byfornyelseskvarterer og også i nye kvarterer faciliteter, som koster overordentlig lidt i forhold til plejehjemspladseres etablering og drift, faciliteter, der kan træne ældre folk, som ellers ville blive plejehjemsvisiteret, så de kan komme tilbage til deres bolig og klare sig dér. Dermed kan man slå to fluer med ét smæk, hvis man kan bruge det udtryk i denne forbindelse, nemlig begrænse behovet for plejehjemspladser og få folk til at blive i deres boliger længst muligt og måske hele tiden ud, hvad de allerfleste helst vil.

Ellemann-Jensen (V):

En stiltfærdig, men sandelig hjertelig tak til finansministeren, der her oplyser noget ganske nyt, nemlig at han ikke længere regner med, at vi er inde i den forbedringsproces med betalingsbalancen, som man hidtil har troet. Jeg er sikker på, at hvis ministeren læser i sine stenogrammer, hvad han sagde i sit første svar, vil han se, at det ikke var det, der da blev sagt; tværtimod blev der ytret en gevaldig optimisme. Men ministeren venter altså ikke de forbedringer, som man hidtil har ventet, og lad os så ikke skændes om, hvorvidt de er smuldret væk, eller hvad de er, de er i hvert fald på vej væk. Dermed er også grundlaget for beregningerne af, hvilken ramme regeringen skal arbejde inden for, så småt ved at smuldre væk. Når den erkendelse begynder at bundfælde sig hos ministeren, er jeg sikker på, at man også vil se nogle mere realistiske tal lagt på bordet i de fremtidige drøftelser, vi skal have i fortsættelse af denne.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Ellemann-Jensen, at det, jeg gjorde opmærksom på i mit første indlæg, var, at jeg fortsat forventede en væsentlig forbedring af betalingsbalan-